

Social- børne- og integrationsminister
Annette Vilhelmsen
Social- Børne- og Integrationsministeriet
Sendt via e-mail til: min@sm.dk

Den 6. december 2013
D.nr. 1442-011
Sagsbeh. Thomas Gruber

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

Vedr.: De facto tvangsflytninger, flytninger uden samtykke mv.

Kære Anette Vilhelmsen

I det seneste nummer af LEV Bladet fortalte vi historien om 44-årige Henriette Rasmussen fra Køge. Hun blev anbragt på et ældreplejehjem og mistede sit hjem i sit botilbud, fordi Køge Kommune så stort på Henriettes ret til sin egen bolig – og på de gældende regler. Artiklen er vedlagt.

Historien om Henriette er et eksempel på en generel og meget bekymrende udvikling på landsplan. Det er langt fra kun Køge Kommune, som ser stort på udviklingshæmmedes ret til deres eget hjem. Et stadigt stigende antal kommuner anser det tilsyneladende for helt naturligt – og rimeligt – at en kommune har ret til at beslutte, hvor visse af kommunens borgere skal bo – og ikke bo.

Jeg har en ubehagelig fornemmelse af, at der *i praksis* åbenbart gælder andre rettighedsmæssige standarder, når der er tale om mennesker med udviklingshæmning end for andre borgere. Det finder jeg fuldkommen uacceptabelt.

Jeg vil derfor også være forbløffet, hvis du ikke finder det nødvendigt at handle håndfast og effektivt i forhold til denne bekymrende udvikling. Jeg har forstået, at det kommunale selvstyre ligger regeringen meget på sinde, og det standpunkt accepterer jeg. Men det kommunale selvstyre indeholder vel ikke kompetencen til at foretage rettighedskrænkelser på de af kommunens borgere, som ikke kan forsvare sig selv.

Jeg er klar over at det er markante anklager mod praksis i nogle kommune, og det indlysende spørgsmål til ovenstående er derfor naturligvis: "Hvor ved LEVs landsformand fra, at vi ikke taler om enkeltstående sager? Og fanges disse sager ikke blot op af Ankesystemet, således at borgerens rettigheder ikke krænkes?"

Følgende er et resume af de oplysninger, som jeg baserer mig på:

- LEV rådgivning har de seneste 2 år oplevet en eksplosiv vækst i antal henvendelser fra pårørende til udviklingshæmmede, der drejer sig om kommuner, der forsøger at flytte deres pårørende uden respekt for borgerens ret til sin egen bolig – og uden at iagttage gældende regler om flytning uden samtykke,

fritvalgsbestemmelserne mv. Frem til sidst i 2011 modtog rådgivningen ca. en håndfuld af denne type sager årligt – men i både 2012 og 2013 har vi modtaget ca. 50 om året.

- Henvendelserne kan inddeles i to typer: Den største andel handler om handlekommuner, der (fysisk) vil hente en borger med udviklingshæmning hjem til et botilbud i egen kommune. Den anden type handler om kommuner, der vil flytte en eller flere borgere internt i en kommune mellem botilbud. Der er i denne sammenhæng typisk tale om flytninger som følge af oprettelse af et nyt (og større) botilbud – og samtidig nedlæggelse af eksisterende (mindre) botilbud i kommunen.
- Det kan generelt konstateres, at de berørte borgere og deres pårørende ikke oplyses om gældende lovgivning og om deres rettigheder (herunder beskyttelsen i SeL §129), med mindre de selv aktivt søger rådgivning *uden for kommunen* i fx LEV.
- Gennem LEVs lokale kredse har vi desuden fået kendskab til flere eksempler på det man kunne karakterisere som 'bunkeflytninger', hvor grupper af udviklingshæmmede flyttes fra deres hjem til et ny-etableret botilbud. Seneste eksempel, som vi kender til, er fra Rebild Kommune.
- Vi kan konstatere, at kun en mindre andel af de berørte borgere og deres pårørende henvender sig til LEVs rådgivning i disse sammenhænge (Fx kun en enkelt fra de førnævnte 'bunkeflytninger', hvor gældende lovgivning ellers åbenlyst ikke er fulgt). Dette indikerer dels, at der er betydeligt flere 'flyttesager' end dem vi modtager i LEVs rådgivning, dels at meget få vælger at anke.

Det har markante og indgribende konsekvenser, at blive flyttet fra sin bolig – også selvom man er udviklingshæmmed og bor i botilbud. Man mister måske sine hidtidige sociale relationer, får vanskeligere ved at færdes på egen hånd osv. Og frem for alt, så er det en dybt krænkende og umyndiggørende oplevelse, at blive 'flyttet rundt på'.

Denne udvikling er alarmerende. Det håber jeg at du er enig med mig i – og jeg ser derfor frem til at du handler. Det kunne fx være en indskærpelse over for kommunerne af de gældende regler, og en egentlig undersøgelse af problemets omfang og karakter. Jeg deltager naturligvis gerne i yderligere dialog om dette – blot det sker snarest.

Med venlig hilsen

Søren Kristensen
Landsformand

Kopi af dette brev er sendt til: Ankestyrelsen
samt offentliggjort på lev.dk